

எல்லைப் பிடாரி நாவல் காட்டும் சமூகம்

சோ. டோனிஷா. ^{அ. *}, எஸ். அலக்ஸ் ஜேக்கப் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அன்னை வேளாங்கண்ணி கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி) தொலையாவட்டம்-629152, தமிழ்நாடு, இந்தியா

^அ தமிழ்த்துறை, நேசமணி நினைவு கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி) மார்த்தாண்டம்-629165, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Ellai Pidari Novel Kattum Samugam

S. Donisha ^{அ. *}, S. Alex Jacob ^அ

^அ Department of Tamil, Annai Velankanni College, (Manonmaniam Sundaranar University, Thirunelveli) Tholayavatam – 629152, Tamil Nadu, India

^அ Department of Tamil, Nesamony Memorial Christian College, (Manonmaniam Sundaranar University, Thirunelveli) Marthandam-629165, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
donishatn@gmail.com

Received: 13-06-2022
Revised: 16-09-2022
Accepted: 03-10-2022
Published: 09-10-2022

ABSTRACT

The ancient Tamil society was cultured and rational. The Tamils were merciful and compassionate. There were people who eagerly helped to lift up the poor people. Society hailed them as philanthropists. The ancient man lived on food available wherever he went. After entering the confines of the family, he began to save the rest of the food he had eaten. Goods stored as surplus became wealth. This instilled in him status and respect in society. During the Sangam period, it was called generosity and charity. In today's world of emerging civilizations, it is very rare to see people helping each other. The goal of the study is to instil in modern society the sacrificial message that the ancient Tamil community gave to others by donating their clothes, possessions, the country they ruled, and so on.

Keywords: Sangam Literature, King, Kodai, Donation

முன்னுரை

தற்கால இலக்கிய வகைமைகளில் ஒன்று நாவல். பல்வேறு பொருண்மைகளினடிப்படையில் புனையப்படும் புதினங்களில் சமூக நாவல்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. சமூகத்தில் மக்கள் சந்திக்கின்ற பிரச்சனைகள் ஏராளம். மக்களின் குடியிருப்பு முறை, கல்வி, தீண்டாமை, அடக்குமுறைகள் மற்றும் வன்முறை போன்ற பல்வேறு சமூகக்கூறுகளை சோலை சுந்தரபெருமானின் எல்லைப்பிடாரி நாவல் பதிவு செய்துள்ளது. இந்நாவல் காட்டும் சமூகம் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

சமூகம் விளக்கம்

சமூகம் அல்லது சமுதாயம் என்பது ஒரே பகுதியில் கூட்டமாக வாழும் மக்கள் தொகுதியாகும். சமுதாயம் என்ற சொல்லானது லத்தீன் வார்த்தையான என்ற சொல்லிலிருந்து

வந்துள்ளது. ஒரு சமூகமானது குறிப்பிட்ட அமைப்புகள், பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள் மற்றும் சட்டதிட்டங்களால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அமைப்பு என்று கூறுவர். சமுதாயம் பற்றி இரா. தண்டாயுதம்,

“சமுதாயம் என்பது பல குடும்பங்களின் கூட்டுறவே, சில பொதுவான உறவுகளையும், அம்சங்களையும் இயல்பாகத் தம் வாழ்க்கையில் கொண்டு விளங்கும் மக்கட்தொகுதியே சமுதாயம் எனப்படும்”¹ (நாவல் வளம், ப:57)

என தன் நூலில் பதிவு செய்துள்ளார் (Thandayutham, 1977). பல குடும்பங்களின் கூட்டுறவும், பொதுவான தன்மையும் கலந்ததாகக் காணப்படுவது தான் சமுதாயம் என்பதை மேற்காண் வரிகள் சுட்டியுள்ளன.

சமுதாயம் என்ற சொல்லுக்கு வாழ்வியற் களஞ்சியம்,

“ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில் ஒரு பொது வாழ்க்கை வழியைப் பின்பற்றிக் கூட்டமாக வாழும் மக்கள் தொகுதி சமுதாயம் எனப்படும். இது மக்கள் ஒன்று கூடி ஒன்றுபட்ட எண்ணத்துடன் ஒர் இடத்தில் வாழும் அமைப்பைக் குறிக்கும்”

என விளக்கமளித்துள்ளது (Balusamy, 1988).

சோலை சுந்தரபெருமாள், எல்லைப்பிடாரி நாவலில் குடும்பங்களின் வாழ்வியல் சூழல்களையும், இருவேறுபட்ட சமுதாய நிலையினையும் பதிவு செய்துள்ளார் (Solai Sundara Perumal, 2015).

குடியிருப்பு முறை

குடியிருப்பு என்பது தங்குமிடத்தைக் குறிக்கும். ஒரு குடியிருப்பு என்பது ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களால் ஒரு வீடாகப் பயன்படுத்தப்படும் தங்குமிடத்தின் தன்னிறைவு அலகு ஆகும். தற்காலிகமாகவோ, நிரந்தரமாகவோ மக்கள் வாழும் ஒரு சமுதாயத்தை அல்லது ஒர் இடத்தைக் குறிக்கும்.

நாவலில், வேளாண் தொழில் செய்யும் பறையர் இன மக்களின் குடியிருப்பு முறையானது எதார்த்த அழகியலோடு வெளிப்படுகிறது.

“இப்படி குடிசையில் வாழ்ந்துக்கிட்டு இருந்தவங்களுக்கு அரசாங்கம் தொகுப்பு வீட்டக்கட்டித்தர முன்வந்துச்சு. அப்படிக்கட்டித் தரப்பட்ட வீடுக ஒரு ஒழுங்குக்குள் அடங்காம இருக்கு. சாரிக்குச் சாரியும் இடத்தின் அளவு கூடுதல் குறைவுக்கு உள்ளாகிப் போயிட்டு. இருக்கிற இடத்தைக் கொண்டே வீடுகள் இந்த அளவிலேயே கட்டி முடிஞ்சிருக்கு. அதனால் கச்சிதமா சாரிக்குச் சாரி வீடுகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டது போல அமைஞ்சிடல”

குடிசைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மக்களுக்கு அரசாங்கம் வீடுகள் கட்டிகொடுத்தது. ஆனால், போதிய இடம் இல்லாமையால், வீடுகள் முழுமையாக கட்ட முடியாமல், சிறிதும் பெரிதுமாக காட்சியளித்தது என்பது புலனாகிறது (Solai Sundara Perumal, 2015)..

உரிமை மறுப்பு

பண்ணை அடிமைகளாக இருக்கும் பறையர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு பல்வேறு உரிமைகள் பண்ணை முதலாளிகளால் மறுக்கப்பட்டன. இதனை,

“தனக்கு மீசை வச்சி விடச் சொல்லவே அவனுக்குப் பயமா இருந்துச்சு. இந்த ஊருக்குள்ள இது நாள் வரைக்கும் பண்ணை அடிமையா இருக்கிற யாரும் அவன் ஆசைப்படுறது போல, இந்த அம்பட்டன் மீசை வச்சி விட்டதை பெரிய குஞ்சான் பார்த்ததில்லை”

“ஏய் உனக்கு மீசை வச்சி விடவா சொல்லுறா? பறையனா பொறந்த உனக்கு ஏன்டா இந்த ஆசை வந்துச்சி? மீசை வச்சிக்கிட்டு நீ, போனேன்னு வச்சிக்க, பண்ணையும் குடியானத் தெருகாரவங்களும் விட்டுட்டு தேடுவானுங்களாடா?”

என்ற வரிகள் பதிவுசெய்துள்ளன. பெரிய குஞ்சான் என்பவனுக்கு மீசை வைத்து கொள்ள ஆசையிருந்தும், மீசை வைத்து கொள்வதற்கு உரிமையில்லாமையால், ஆசையானது நிறைவேறாமல் போனது. மீசை வைத்து கொள்வதற்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டது என்பது இதன் வழியாக தெளிவாகிறது (Solai Sundara Perumal, 2015)..

கல்வி

மனிதன் முழு வளர்ச்சியடையவும், அறியாமையை நீக்கி வாழவும், கல்வி இன்றியமையாததாகிறது. கல்வியைக் குறித்து திருவள்ளுவர்,

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை”

என தம் குறளில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Parimelagar, 1993). ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே என்று கல்வியின் மேன்மையினைக் கூறுகிறார்.

அடிமைகளாக வேலை செய்யும் மக்களுக்கு கல்வியானது மறுக்கப்பட்டு இருந்தது. நாவலில், கல்வி கற்க உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது என்பதை,

“..... அக்காலத்தில் எல்லாப் புள்ளைங்களும் பள்ளிக்கூடம் போய் படிக்கலாம்ங்கிற நிலைமை மாறிக்கிட்டு”

என்ற வரிகள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது (Solai Sundara Perumal, 2015).. மேலும்,

“தலையை அடகுவைச்சாவது பேரப் புள்ளைங்களுக்கு எப்படியாச்சும் படிப்ப கொடுத்திட்டுங்கிற நினைப்புக்கு அன்னிக்கு அவரால வரமுடிஞ்சது”

என்ற வரிகளிலிருந்து கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்த பெரியகுஞ்சான் தனது பேரப்பிள்ளைகளை எண்ண செய்தாவது படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணியதை உணரமுடிந்தது (Solai Sundara Perumal, 2015).

பெண்கல்வி மறுப்பு

கல்வியானது, ஆண்-பெண் இருபாலருக்கும் முக்கியமான ஒன்றாகும். சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரை, பெண்கள் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பதற்கு நிறைய சான்றுகள் உள்ளன.

நாவலில், கல்வி கற்பதற்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்ட நிலையில், பெண் பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களின் மனநிலையானது, பெண்களுக்கு கல்வியறிவு தேவையில்லை என்றவாறு காணப்படுகிறது. இதனை,

“...பொட்டக்குட்டிய ஏன் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பணும்? ஒருத்தன் வீட்டுக்குப் போறவதானே? வயவெட்டியில நின்னு வேலையை கத்துக்கட்டும்” எங்கிற நினைப்புதான் பெரும்பாலான பெத்தவங்கக்கிட்ட இருந்துச்சு” என்ற வரிகள் புலப்படுகின்றன (Solai Sundara Perumal, 2015).

ஊர்க் கட்டுப்பாடு

ஊர்க்கட்டுப்பாடு என்பது, ஒரு நபரின் அல்லது ஒரு குழுவினரின் சட்டதிட்டங்களுக்கு கட்டுப்பாடு ஓர் சமூகம் பயணிப்பதனைக் கூறலாம். நாவலில், தேவதானக்குழுவின் கட்டுப்பாட்டில் தான் ஊர் பஞ்சாயத்தும், பண்ணை மாகாணங்களும் இருந்ததாக கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“... இவரோடே அதிகாரத்துக்கு கட்டுப்பட்டு, தான் ஊர் பஞ்சாயத்தும் பண்ணை மாகாணங்களும் இருந்துச்ச இவங்களோடே கட்டுப்பாட்டுல தான் ஊர்ல நடக்கிற நல்லது கெட்டது எல்லாம் நடக்கும்”

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன (Solai Sundara Perumal, 2015).

தீண்டாமை

தீண்டாமை என்பதனை தீட்டு என்றும் கூறுவர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், ஆதிக்க வர்க்கத்தினரால் தீண்டாமைக்கு உட்பட்டவர்களாக நடத்தப்பட்டனர். எல்லைப்பிடாரி நாவலில் தீண்டாமையானது பல்வேறு இடங்களில் காணப்படுகிறது.

“ஊருக்கு தெக்காலும் புளியமரத்து மணமோட்டிலும் பண்ணை அடிமைகளா வாழ்ந்துகிட்டு இருக்கும் பறையர்கள் யாரும் சிவன் கோயில் குளத்திலோ, கோயில ஒட்டி இருக்கும் தோப்புக்குள்ளவோ, சிவன் கோயில் தெரு பக்கமோ காலடி எடுத்து வச்சிடக்கூடாது”

பண்ணை அடிமைகளாக வாழ்க்கை நடத்தி வருகின்ற பறையர்கள் யாரும் சிவன் கோயில் தெருபக்கம் கூட வரக்கூடாது என்பதிலிருந்து சமூகத்தில் தீண்டாமையானது வேருன்றியிருந்தமை புலனாகிறது (Solai Sundara Perumal, 2015).

தண்டனை

தண்டனை என்பது ஒரு குழு அல்லது தனிநபர் மீது அவர்கள் விரும்பாத அல்லது அவர்களுக்குச் சிரமமான செயலைச் செய்ய சொல்லி கட்டாயப்படுத்துவதோ அல்லது அவர்களை உடல்ரீதியாக, மனரீதியாக துன்புறுத்துவது ஆகும்.

உயர்ந்த வர்க்கத்தினரின் சட்டதிட்டங்களை எதிர்த்து, தங்களது உரிமைகளுக்காகப் போராடும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பெறும் தண்டனை ஏராளம். நாவலில், பண்ணை அடிமைகள் பல்வேறு தண்டனைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர் என்பதனை,

“பண்ணைவீட்டு வாசலில் நின்று கொட்டாவி விட்டா கூட கட்டி வைச்ச அடிப்பாங்க அப்படியான அடக்குமுறையில் சனங்கள் நிற்க வேண்டியிருந்துச்ச”

“பண்ணை அடிமைகளாக இருந்தவர்களைத் திரட்டி வச்சி கம்யூனிஸ்ட் கொடிய ஏத்தினதுக்காவ பண்ணைமாகாணங்க சேந்து நின்று, புளியமரத்தடியில மூணு நாலு பேரா, பிணைச்ச வைச்சி கட்டிப்போட்டு புளியவிளாரால் கொஞ்ச அடி அடிக்கல... அன்னிக்கு அப்படி அடிதாங்க முடியாம திமிறினதுக்காவ தலையாரி ஓங்கி உதைச்சித் தள்ளிட்டான்”

என்ற வரிகள் பதிவுசெய்துள்ளன. பண்ணை வீட்டு வாசலில் நின்று கொட்டாவி விட்டதற்குக் கூட தண்டனை வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது (Solai Sundara Perumal, 2015).

முடிவுரை

பண்ணை அடிமைகளாக, விவசாயத் தொழிலாளர்களாக வாழ்க்கை நடத்தி வருகின்ற ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சமூகத்தை எல்லைப் பிடாரி நாவலில் படைப்பாளர் அழுத்தமாக பதிவு

செய்துள்ளார். அடிமைப்பட்டு வாழ்க்கை நடத்தினாலும் மக்கள் உயிர்ப்புடன் மீட்சிபெற்று வாழ்கின்றனர் என்பதனையும் இவ்வாய்வு கட்டுரை வழி அறியமுடிகிறது.

References

- Balusamy, N. (1988) Valviyal Kalanjiyam, Tamil University, Thanjavur, India
Parimelagar, (1993) Thirukural, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India
Solai Sundara Perumal, (2015) Ellai Pedari, New Century Book House, Chennai, India
Thandayutham, R. (1977) Naval valam, Tamil Puthagalayam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License